

עפ"ת 14147/09-19 - איהאב חנא נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 14147-09-19 חנא נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 10152698568

בפני	כבוד השופט מאזן דאוד
המערער	איהאב חנא
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

פסק דין

1. בפני ערעור על החלטת בית משפט לתעבורה בחדרה מיום 30.7.19 שניתנה בתיק המ"ש 11107-07-19 (להלן: "ההחלטה"). בהחלטת בית משפט קמא נדחתה בקשת המערער להארכת מועד להישפט בגין הודעת תשלום קנס בגין עבירה מיום 12.5.18.
2. המערער עתר בפני בית משפט קמא בבקשה להארכת מועד להישפט, במסגרתה טען כי אשתו שילמה בטעות את הודעת תשלום הקנס וכי הוא כפר בביצוע העבירה ובשל כך ביקש להאריך את המועד להישפט. בקשתו נתמכה בתצהיר מפורט מטעם בת הזוג, ששילמה את הדוחות, בטעות יחד עם תשלומים אחרים, וכן תצהיר מפורט מטעמו ובגדרו הוא מודה כי ידע לראשונה על טעות התשלום ב-10.4.19 (סעיף 5 לתצהיר) וכי הוא כופר בביצוע העבירה ומבקש לתת לו את יומו.
3. בית משפט קמא דחה את הבקשה וציין כי המערער במקום לשלוח בקשה להישפט שילם את הקנס במועד, הגם שהתשלום בוצע על ידי בת זוגתו; וכי טענתו ביחס לחפותו, ציין בית משפט קמא שמדובר באמרה כללית ולא נטענה כל טענת הגנה מעבר להכחשה כללית ולא מפורטת.
4. בשל כך, בית משפט קמא דחה את הבקשה.
5. המערער לא רווה נחת מהחלטת בית משפט קמא והגיש את הערעור שבפניי.
6. המערער חזר והעלה את אותן טענות במסגרת הערעור וגם במסגרת הדיון שנערך בפניי.

7. המשיבה מתנגדת לביטול פסק הדין, וסבורה שהחלטת בית משפט קמא היא החלטה נכונה, סבירה ואין מקום, נוכח תשלום הדוח ובהעדר עיוות דין, להאריך את המועד להישפט.
8. לאחר ששמעתי את הצדדים ועניינתי בהודעת הערעור ובתיק בית משפט קמא, אני סבור כי דין הערעור להידחות.
9. תשלום הקנס בידי המערער, מהווה הודאה בביצוע העבירה, הורשע, הרשעתו השתכללה והוא אף נשא את עונשו במלואו. בנקודת הזמן הזו, תשלום הקנס וריצוי העונש, יש לתת משקל כבד ומכריע לעיקרון סופיות הדין נוכח לשונו הברורה של סעיף 229 (ח) לחסד"פ.
10. הארכת מועד להישפט לאחר שהקנס שולם אפשרית משני טעמים; כאשר הבקשה לא הוגשה בזמן בשל נסיבות שלא היו תלויות במבקש והבקשה הוגשה מיד עם הסרת המניעה או בקיומו של עיוות דין.
11. באשר לחלופה הראשונה, המבקש ידע חודשים לפני הגשת הבקשה, ולמרות זאת השתהה בהגשת הבקשה להארכת מועד להישפט, ובשל כך דין בקשתו בשל השיהוי הכרוך בהגשתה להידחות.
12. לא מצאתי בנסיבות דנן כל נימוק משכנע, שיש בו כדי לתת הסבר לאיחור בהגשת הבקשה מיד עם הסרת המניעה ולא התקיימו כאן נסיבות חריגות המאפשרות הארכת מועד.
13. באשר לעילה של עיוות דין; נקבע ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נגד סאלם**, בפסקאות 34-35 (ניתן ביום 25/3/18), טענה מסוג זה צריכה להיות מלווה בתשתית ראייתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה. הכחשה כללית בדמות "**אני כופר בעובדות כתב האישום**" אין בה כדי לסייע למערער, בתצהירו לא פירט מהי טענת ההגנה, מכאן אין כאן חשש לעיוות דין.
- הדבר מקבל חיזוק נוכח דברי המערער שנרשמו בדוח "מקצת" הודאה בעבירה המיוחסת לו, דבר שמסביר את ההכחשה הכללית שאינה מפורטת ומלמד, כי אין במקרנו עילת עיוות דין.
14. סופו של יום - בהעדר עילה הארכת מועד, בפרט לאחר תשלום הקנס, לא מצאתי טעות בהחלטת בית משפט קמא המחייבת התערבות בית משפט זה.
15. סוף דבר - דין הערעור להידחות.

ניתן היום, ט"ו חשוון תש"פ, 13 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.